

(дата звернення 20.10.2023).

1. Як український бізнес виживає в умовах війни? URL: <https://visitukraine.today/uk/blog/1810/yak-ukrainskii-biznes-vizivaje-v-umovax-viini> (дата звернення: 16.10.2023).

2. Стан та потреби бізнесу в умовах війни: результати опитування в серпні. URL: <https://business.diia.gov.ua/cases/novini/stan-ta-potrebi-biznesu-v-umovah-vijni-rezultati-opituvanna-v-serpni>. 2023. (дата звернення: 25.10.2020).

3. Стефанюк О.Д., Галунець І.Н., Сідненко М.В. Пріоритети розвитку бізнесу у воєнний час. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2361/2282> (дата звернення: 18.10.2023).

УДК 65:631

Сисоліна Наталія

к.е.н., доцент, доцент кафедри
економіки, підприємництва та готельно-ресторанної
справи

Центральноукраїнський національний технічний
університет

Сисоліна Ірина

к.т.н., доцент, доцент кафедри
сільськогосподарського машинобудування
Центральноукраїнський національний технічний
університет

СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ В АГРОБІЗНЕСІ

Сучасні тенденції інноваційних перетворень впливають на вибір стратегії розвитку. Серед найбільш актуальних

необхідно відзначити стратегії інноваційні, екологічні, управлінські.

Управління інноваційним потенціалом в агробізнесі спирається на основні стратегічні орієнтири, до яких можна віднести: економічну безпеку, інформаційне забезпечення, інноваційні процеси, екологічну спрямованість розвитку.

Стратегічні орієнтири не можливо розглядати окремо один від одного, вони взаємопов'язані. Так, входження швидкими темпами цифровізації, зокрема в аграрний сектор, поєднує розвиток інформаційного забезпечення та інноваційних процесів.

Економічна безпека займає важливу роль в системі стратегічного управління, оскільки допомагає зрозуміти які можливі ризики, як вони вплинуть на кінцевий результат, і які необхідно впровадити заходи. Навіть якщо аграрні підприємства мають високий ресурсний потенціал вплив, наприклад, несприятливих кліматичних умов можуть зробити їх неефективними, якщо вчасно не відреагувати.

Розвиток техніки і технології в поєднанні з ІТ-індустрією дає новий напрям розвитку. Світовий агробізнес, крім використання дронів, датчиків, RFID та GPS, намагається збирати та накопичувати дані для впровадження автоматизованого планування та автоматизації виробничих процесів на підприємствах [1].

Виробничі процеси в аграрному секторі модернізуються разом з сучасним інноваційним розвитком. В такому разі землеробство розглядають як точне, розумне та/або цифрове.

Точним землеробством є система, що дає можливість значно підвищити урожайність сільськогосподарських культур та заощадити ресурси: установка системи розпочинається з приготування техніки та обладнання, потім формуються аналітичні дані для побудови карт (завдань), відбувається підбір програмного забезпечення і кваліфікованих фахівців (та/або навчання наявних

працівників). Техніка оснащуються GPS-трекерами, комбайни – датчиками врожайності, вологості, бортовим комп'ютером. Складання карт здійснюється за допомогою супутникового моніторингу. При цьому точне землеробство ґрунтується на процесному підході та передбачає збір даних з певних пристроїв та накопичення інформації про всі операції, що відбуваються в аграрному підприємстві.

Розумне землеробство розглядається як процес застосування інформаційних технологій та технологій Big Data з метою оптимізації складних систем землеробства. Тобто важливим є не стільки точне вимірювання або визначення відмінностей у структурі полів, скільки доступ до даних та їх застосування під час управління аграрним виробництвом.

До цифрового землеробства інтегруються розумне та точне землеробство. Сутність його полягає у створенні цінності з отриманих даних, що дозволяє покращити виробничі процеси за рахунок автоматизованого збору та цілеспрямованого аналізу даних з метою підвищення рівня прозорості та покращення оцінки поточної ситуації, створюючи нові можливості для операційного управління [2, с.50; 3, с.71].

Для українського агробізнесу найбільш актуальні три основні види інформаційних систем: управління земельним банком, аграрним виробництвом (планування аграрних операцій, моніторинг і аналіз виконаних робіт, спостереження за посівами, аналіз ґрунту, економіка виробництва, аналітика) та управління парком техніки й обладнання [1].

Екологічну спрямованість розвитку аграрних підприємств можна розглядати з різних боків. Так, з одного боку, вона буде сприяти розповсюдженню виробництва більш якісної та екологічно чистої продукції (тим самим впливати на покращення здоров'я населення), а з другого – прискорить інноваційний розвиток та покращить соціально-економічний стан аграрних підприємств.

Реалізація управлінських стратегій, в даному випадку, передбачає, окрім спеціальних знань та врахування особливостей ведення аграрного виробництва, також розширення знань, навичок та вмінь щодо ведення агробізнесу на екологічних та інноваційних засадах, тим самим сприятиме здатності до виконання нових функцій, формуванню у керівників всіх структурних підрозділів інноваційного та екологічного мислення [4].

Отже, певне аграрне підприємство може застосовувати метод пошуку оптимального рішення саме для свого виробництва, враховуючи наявні ресурси.

Список використаних джерел

1. Садовник О.В. Тенденції цифрової трансформації агробізнесу в умовах цифровізації економіки та суспільства. URL: ztu.edu.ua
2. Ласло О. О. Впровадження технологій точного землеробства в Україні. Вісник Полтавської державної аграрної академії. 2011. № 1. С. 49-50.
3. Халімон Т. М. Інформаційні технології як платформа ефективного управління конкурентоспроможністю підприємств. Економіка. Менеджмент. Бізнес. 2016. № 4 (18). С. 67-74
4. Чернікова Н. М., Бондаренко І. О., Окопний М. М. Стратегічне управління інноваційним розвитком сільськогосподарських підприємств на екологічних засадах. Економіка та суспільство. Випуск 34. 2021.